

“Nhà Báo Nói Láo Ăn Tiền”?

Ký Thiệt

Không biết từ bao giờ trong dân gian nước ta đã có câu “nhà báo nói láo ăn tiền” được truyền miệng cho nhau như một thứ ngôn ngữ, và phải chăng do một số người làm báo thiếu lương thiện khiến cả làng mang tiếng oan. Ra đời dưới thời Pháp thuộc, làng báo Việt Nam kể từ thuở sơ khai đã có những nhà báo tài giỏi, yêu nghề và có lý tưởng, đầy lương tâm và can đảm, rất nổi tiếng và được kính trọng. Trải qua những biến thiên của lịch sử, vận nước nổi trôi, lúc nào cũng có những người cầm bút bất khuất, dám nói lên sự thật, bênh vực lẽ phải, dù bị khủng bố, tù đày. Rõ ràng nhất là dưới chế độ cộng sản, trong khi cái gọi là “báo chí” của nhà nước đúng là chuyên “nói láo ăn tiền” do những bồi bút, văn nô sản xuất thì vẫn có nhà báo không chịu nói láo, không sợ tù tội, khủng bố. Trong nhà tù lúc nào cũng có hàng chục nhà báo bất khuất bị gán ghép tội phản động, âm mưu lật đổ và bị tống vào tù mà những vụ mới nhất hiện nay là Phạm Đoàn Trang, Phạm Chí Dũng, Nguyễn Tường Thụy, Lê Hữu Minh Tuấn, vân vân.

Không biết những nhà báo chân chính của nước Mỹ dân chủ, tự do, vĩ đại, nơi truyền thông báo chí được coi như đệ tứ quyền, có bao giờ cảm thấy lương tâm cắn rứt trước số phận bi đát của các nhà báo Việt Nam nói trên? Thật vậy, Việt Nam Cộng Hòa bị đồng minh Hoa Kỳ bỏ rơi và sụp đổ vào năm 1975 trước cuộc tổng tấn công ồ ạt của bộ đội Cộng sản Bắc Việt với xe tăng đại phá do Nga, Tàu chi viện tối đa. Sau đó không bao lâu, các sử gia Mỹ đã đồng ý với nhau rằng Hoa Kỳ đã “tháo chạy” khỏi Việt Nam không phải vì thua Việt cộng trên chiến trường, nhưng vì các nhà báo được gọi là “truyền thông dòng chính” tại Mỹ đã “ăn tiền” của KGB để ca tụng quân xâm lăng CSBV, vu cáo quân đội Mỹ phạm tội ác chiến tranh tại Việt Nam và buộc tội quân đội VNCH là “không chịu chiến đấu”, chỉ... vứt súng bỏ chạy.

“Truyền thông dòng chính” (Main Stream Media) đã không bao giờ cải chính hay phản đối, trong lúc càng ngày càng ngả sang phe tả và trở thành “truyền thông dòng tà”. Những cơ quan truyền thông không còn làm nhiệm vụ thông tin trung thực, bình luận khách quan, vô tư, mà đã trở thành những tổ chức chính trị chuyên sản xuất tin thất thiệt, bình luận một chiều thiên lệch nhằm mục đích tuyên truyền phục vụ phe đảng. Nhất là từ khi ông Donald Trump đắc cử tổng thống, truyền thông dòng tà đã công khai tấn công, lăng mạ ông ta không ngừng nghỉ trong suốt 5 năm qua. Nhiều người cho rằng sự nói dối và ém nhẹm tin tức của giới “truyền thông dòng tà” đã là nguyên do chính đưa ông Joe Biden vào Tòa Bạch Ốc hiện nay. Nhận định này không phải là vô lý khi trước ngày bầu cử, John Ratcliffe, Giám đốc Tình báo Quốc gia (Director of National Intelligence), đã lên tiếng báo động Trung cộng đang dùng mọi phương tiện để can thiệp vào cuộc bầu cử 2020 tại Mỹ. Trước đó không lâu, ông Robert C. O'Brien, phụ tá an ninh quốc gia tại Tòa Bạch Ốc, đã viết bài “The Chinese Communist Party’s ideology and global ambitions”, trong đó ông chứng minh cho thấy Cộng sản Tàu đã dùng tiền để mua ảnh hưởng trong xã hội Mỹ ra sao và cảnh cáo rằng Tàu cộng đã thu thập các dữ liệu cá nhân của dân Mỹ, sau đó được tạo thành sản phẩm mà những tổ hợp kinh doanh của Tàu cộng như Huawei và ZTE bán ra trên khắp thế giới.

Chỉ tính từ năm 2014 tới 2019 qua vài vụ trộm lớn đã đổ bể, Tàu cộng đã thu thập được dữ liệu cá nhân của hơn 300 triệu dân Mỹ, gồm có tên họ, ngày sinh, số an-sinh xã-hội, thẻ tín dụng, hồ sơ y tế, số thẻ thông hành và những bí mật đời tư khác. Những dữ liệu này đã được Tàu cộng sử dụng như một loại vũ khí cực kỳ nguy hiểm, cũng như đối với người dân trong nước, để tạo áp lực buộc các “đối tượng” phải nói hay làm cái gì để phục vụ lợi ích của Tàu cộng. Phải là người cực kỳ ngây thơ mới nghĩ rằng “truyền thông dòng tà” không liên hệ gì đến âm mưu của Trung cộng nhằm loại trừ Tổng thống Trump trong cuộc bầu cử năm 2020, vì họ đã không một chút dè dặt hay che đậy gì cả. Họ đã làm tất cả những gì cần làm để chắc chắn Donald Trump phải ra đi.

Sau cuộc dấy loạn tại Điện Capitol ngày 6 tháng 1, tờ New York Times và các cơ sở truyền thông dòng tà khác đã liên tục tường trình không ngừng nghỉ trong nỗ lực dán nhãn hiệu “khủng bố” cho tất cả những người ủng hộ Trump hôm ấy. Nhưng họ đã bi thảm hóa câu chuyện tới mức độ phi lý. Họ đã coi những gì xảy ra hôm ấy là một cuộc “võ trang nổi dậy” và lo sợ về xuýt chút nữa đã làm nước Mỹ mất nền dân chủ! Cuộc hỗn loạn tại Điện Capitol đã đủ trầm trọng, không cần phải tô vẽ bịa đặt thêm những điều “nói láo” để ăn tiền? Và, tờ New York Times đã làm đúng như vậy khi nó “tường trình” rằng những kẻ nổi loạn đã giết viên sĩ quan cảnh sát Brian Sicknick của Điện Capitol bằng cách đập một cái bình chữa lửa lên đầu ông ta.

Cái phiên là không có bằng chứng nào cho thấy chuyện ấy đã xảy ra thực. Và tờ New York Times đã buộc phải sửa lại bài tường trình nguyên thủy với nội dung, xin tạm dịch như sau:

“Thế rồi vào ngày Thứ Tư, những kẻ làm loạn ủng hộ Trump đã tấn công cái kính đô của nền dân chủ ấy và đã áp đảo ông Sicknick, 42 tuổi, theo lời của hai nhân viên công lực. Với vết rách sâu và dài trên đầu, ông Sicknick đã được cấp tốc đưa vào bệnh viện và đã được đặt vào lồng trợ sinh. Ông ta đã chết vào tối Thứ Năm.” (Phần được rút ra khỏi bản tin đã chỉnh sửa này là hàng chữ “và đã đập cái bình chữa lửa lên đầu ông ta” có trong bài nguyên thủy.

Bản tin hiệu đính của tờ New York Times được tiếp tục như sau:

“Các chuyên viên y khoa cho biết ông ta đã không chết vì sức mạnh chấn thương, theo một viên chức công lực. Cảnh sát tại Điện Capitol nói trong một bản tuyên bố rằng: “Ông ta đã trở về văn phòng của đơn vị và đã ngất xỉu.”

Trong cuộc phỏng vấn của tờ Daily Mail ngày 22 tháng 2, mẹ của Brian Sicknick, bà Gladys Sicknick, 74 tuổi, nói rằng bà tin là con bà có thể đã bị một “tai biến huyết mạch não tử vong” (a fatal stroke) trong vụ bạo loạn, nhưng dứt khoát bác bỏ tin nói rằng anh ta đã chết vì bị phang cái bình chữa lửa lên đầu. Nguyên nhân gây ra cái chết bi thảm của viên sĩ quan cảnh sát Sicknick vẫn còn chưa được biết, trong khi câu chuyện nguyên thủy về chiếc bình chữa lửa đã loan truyền đi xa và rộng do toàn toàn thể môi trường truyền thông, có nghĩa là nó đã ghi khắc vào trí nhớ của hầu hết độc giả và khán giả, và đã đưa đến những nhận định, quyết định chính trị sai lầm của bao nhiêu người? Phải chăng đó là mục đích của cái gọi là truyền thông “dòng chính” khi tung tin thất thiệt?

Cũng trong mục đích khai thác tối đa vụ rối loạn tại Điện Capitol ngày 6 tháng 1, CNN và NBC đã tung tiền mua cái video thu hình những gì xảy ra tại hiện trường hôm ấy. Tuần san Washington Examiner có đăng bài tường trình ngày 17 tháng 2 của Phóng viên Jerry Dunleavy tại Bộ Tư Pháp, cho biết John Sullivan, 25 tuổi, một kẻ tả khuynh khuấy động, sáng lập viên của tổ chức Insurgence USA, nói rằng anh ta đã được mấy cơ quan truyền thông lớn trả hàng chục ngàn đô-la để sử dụng cái video do anh ta thu hình, trong đó cho thấy Sullivan đã đi theo và cổ vũ những người ủng hộ Trump từ cổng vào Điện Capitol trong khi Ashli Babbitt, một cựu phi công và ủng hộ TT Trump cố leo qua cửa sổ vào phòng khách của Chủ tịch Hạ viện và đã bị một sĩ quan cảnh sát của Điện Capitol bắn chết.

John Sullivan đã bị bắt và bị truy tố vào đầu tháng 2 về hai tội đại hình liên quan đến việc cản trở Quốc Hội

Sullivan: *“Tôi không chịu trách nhiệm về bất cứ việc gì xảy ra.”*

kiểm phiếu của cử tri đoàn và chứng nhận sự đắc cử của ông Joe Biden. Trong cuộc tranh luận nói rằng Sullivan là một nhà báo và không phải là một cán bộ khuấy động của BLM, luật sư của anh ta, Steven Kiersh, đã xuất nạp bốn hóa đơn được cho là của các hãng truyền hình lớn, cho thấy 35 ngàn đô-la của CNN trả cho Sullivan về quyền sử dụng từ ngày 6 tới 13 tháng 1, 35 ngàn đô-la của NBC Universal Media trả ngày 27 tháng 1. Matt Dornic, trưởng ban giao dịch của CNN, viết trong một bản

tuyên bố ngày 10 tháng 2 xác nhận có thỏa thuận để sử dụng 44 giây phần chính của nội dung cái video về cuộc nổi loạn tại Điện Capitol, nhưng khi vai trò của Sullivan trong biến cố này bị nghi ngờ, CNN đã ngưng sử dụng cái video của anh ta.

FBI cho biết Sullivan tự nguyện nói và “nhận mình là một người hoạt động đấu tranh và là một nhà báo đã quay phim những cuộc biểu tình và nổi loạn, nhưng thú nhận anh ta không có tấm thẻ báo chí nào.” Theo FBI, khi Sullivan vào tới phòng khách của chủ tịch Hạ viện, anh ta nói với viên cảnh sát gác cửa: “Chúng tôi muốn anh về nhà.” FBI cho biết các viên cảnh sát đã bắt đầu ra ngoài, và đám đông tiến về phía các cửa trong lúc

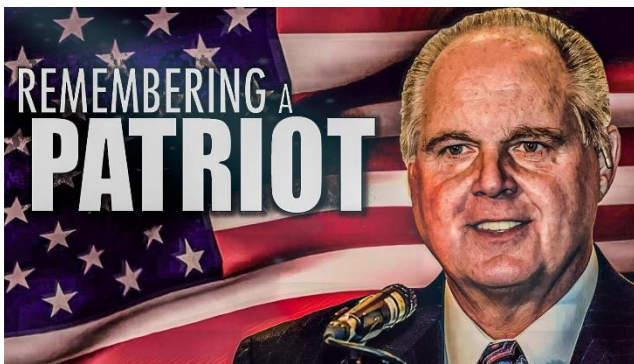
Sullivan hét lớn: “Tiến lên!”, và chửi thề. Đám đông được thấy đã cố phá vỡ những cửa sổ và cái video của anh ta cho thấy Babbit đã bị bắn trong lúc đang cố gắng trèo qua một chiếc cửa sổ.

Bộ Tư Pháp nói rằng Sullivan “*đã tự đặt mình vào vị trí đầu đàn mà sau lưng chẳng có ai, nhưng trong nhiều cuộc đối diện với cảnh sát tại nhiều nơi, anh ta đã gào thét một cách sảng khoái như nhau về sự đốt phá mọi cái.*” Còn Sullivan thì tuyên bố anh ta đứng vững với những hành động của mình, và nói thêm: “Tôi tuyệt đối không chịu trách nhiệm về bất cứ việc gì đã xảy ra.”

Nhưng, Sullivan là loại người mà truyền thông dòng tà tại Mỹ cần cho mục tiêu của họ, cung cấp cho họ những câu chuyện, những hình ảnh bạo động được cho là do những người ủng hộ Trump gây ra. Tuy nhiên vì “nói láo”, viết bậy quá nhiều nên bị mất uy tín. Trong thời gian gần đây, những đài, những báo của truyền thông dòng tà đã mất khá nhiều khán giả, thính giả. Trong khi đó, cái chết bất ngờ của Ký giả truyền thanh Rush Limbaugh, 70 tuổi, vào ngày 17 tháng 2 vừa qua đã được đón nhận với nhiều tiếc thương và ngưỡng mộ của hàng chục triệu người trên khắp nước Mỹ. Sự ra đi của ông đã được chính bà vợ, Kathryn Adams Limbaugh, loan tin vào lúc khởi đầu chương trình phát thanh ngày 17 tháng 2 với những lời lẽ như sau:

“Với nỗi buồn sâu xa tôi phải chia sẻ với các bạn một cách trực tiếp rằng Rush thân yêu của chúng ta – người chồng tuyệt vời của tôi – đã qua đời sáng hôm nay vì biến chứng của bệnh ung thư phổi. Như rất nhiều người trong các bạn biết, mất một người yêu thương thật là khó khăn kinh khủng, còn khó khăn hơn thế nữa khi người thương yêu ấy rộng lớn hơn đời sống.”

Ngay sau lời báo tin buồn ngắn gọn ấy của người góa phụ khổ đau, hầu như tất cả phương tiện truyền thông trên khắp nước Mỹ, và có thể trên khắp thế giới, đã loan tin về cái chết của Nhà truyền thanh Rush Limbaugh, và viết hay nói về Rush Limbaugh với những lời thương tiếc và tán dương nồng nhiệt hiếm thấy dành cho bất cứ danh nhân nào. Theo Nhật báo The Washington Times, Rush Limbaugh đã thực sự tạo nên địa vị người chủ chương trình phát thanh bảo thủ, và một môi trường khiến ông ta vừa là kiến trúc sư của quyền tự do mới tại Hoa Kỳ, và là một người rất giàu. Với những lời lẽ thường là sắc bén và hài hước – và hầu như hay gây tranh cãi – chương trình phát thanh 3 giờ mỗi ngày trong tuần, đã gây hứng khởi cho những người bảo thủ và chọc giận phe tả.

Rush Limbaugh, nhà báo không ai có thể thay thế.

Ngoài những giờ làm việc tại phòng phát thanh ở Florida, Rush Limbaugh đã sống rất khoảng khoát. Ông đã kết hôn bốn lần và có tin cho biết đã trả cho Elton John một triệu đô-la để hát trong hôn lễ cuối cùng với Kathryn Rogers tại Palm Beach, Florida, vào năm 2010. Vào năm 1988, hệ thống phát thanh của Rush Limbaugh bao gồm 60 đài địa phương và được nâng lên đẳng cấp quốc gia ngày 1.8.1988, và đã làm thay đổi nước Mỹ một cách vĩnh viễn.

Fox News và hệ thống truyền thông bảo thủ chỉ tồn tại nhờ vào Rush Limbaugh trở thành một đại siêu sao với số thính giả gồm 20 triệu người nghe đài. Ông ta được chọn vào National Radio Hall of Fame năm 1993. Giống như nhiều thần tượng Mỹ khác, Rush Limbaugh khởi đầu với những nguồn gốc khiêm tốn, và đã không bao giờ kiếm đủ thời gian hay có ý định theo hết chương trình đại học.

Sinh năm 1951 tại Cape Girardeau, Missouri. Cha là một luật sư rồi trở thành một phi công chiến đấu trong trận Thế chiến II. Ông có một người em trai, David, cũng tập luyện để làm một nhà báo bảo thủ và nhà văn viết về tôn giáo. Một năm trước đây, Rush Limbaugh đã làm thính giả sửng sốt khi ông tiết lộ giám định y khoa đã xác nhận ông bị ung thư phổi đang tiến triển, nhưng chương trình phát thanh vẫn tiếp tục, và sẽ có người thay thế vào những ngày ông đi điều trị.

Ngày hôm sau loan báo mắc bệnh ung thư phổi, Rush Limbaugh được TT Donald Trump ban tặng Huân Chương Tự Do của Tổng thống (Presidential Medal of Freedom), huy chương cao nhất quốc gia dành cho dân sự. Đệ nhất phu nhân Melania Trump đã choàng tấm huy chương quanh cổ ông Limbaugh, trong khi bà vợ

Kathryn nhìn chồng một cách tự hào và mọi người đứng dậy vỗ tay tại hội trường Hạ viện trong dịp ông Trump đọc Thông điệp Liên bang (State of the Union) năm 2020.

- Khi được tin Rush Limbaugh qua đời, ông Trump đã nói: “Ông ấy là một huyền thoại. Quanh đây không có nhiều huyền thoại cho lắm.” Ông Trump đã trả lời cuộc phỏng vấn của Fox News qua điện thoại từ nhà riêng tại Florida, và nói thêm: “Những người đã nghe ông ta mỗi ngày giống như kinh nghiệm về tôn giáo đối với rất nhiều người. Ông ta là người không ai có thể thay thế.”
- Laura Ingraham, nữ ký giả truyền hình bảo thủ trên Fox News, phát biểu: “Rush Limbaugh là một người Mỹ chính hiệu – một nhà phát minh, một người có viễn kiến, và một nhà ái quốc đích thực. Ông ấy đã tạo nguồn cảm hứng và đưa tin tức khai sáng cho hàng triệu người trên khắp nước Mỹ với sự can đảm không mỗi mọt và nội tâm sâu sắc. Nói cách đơn giản Rush là người không ai có thể thay thế.”
- Charles Hurt, bình bút của tờ Washington Times:
“Sự khiêm tốn hết lòng của Rush Limbaugh, món nợ từ Thượng đế. Rush Limbaugh tin tưởng tận thâm tâm vào trí tuệ và sự minh triết của người dân Mỹ.”

Ai bảo “nhà báo nói láo ăn tiền”?

Ký Thiệt